

Cosa s'asperava u gatu püu-russu cun a cua tayà

Fà ciù de dèij'ani che me ne stagu ünt'achèsta casa. Scàiji tüt'è sèře, da u barcùn, me ne stagu usservandu çe che se passa ünt'u carrùgiu. D'urdinari, vèdu vitüře che passun vite vite per andà ünt'u cœ d'a cità, done che se ne sortun u can, gente che ciaciarra e carche ümbriagùn che, forsci dopu s'avè büvüu carche birra, fà ün pocu de burdelu.

Tüt'è sèře, vèdu ün gatu püu-russu cun a cua tayà che è, l'ò capiu da tantu tempu, u veru padrùn d'u carrùgiu. Pàiju, se ne và girunduřandu ün mezu a è vitüře garae, prun sügüřu d'iesse ün gran capu. Ste ùrtime sèře, fà ciù o menu 'na semana, ò vistu passà ciù nüsciùn : nin vitüře, nin done cun u can, nin zuvenoti sciaratiei, ni scrulagoti cun gambe mole che çercun da ientrà ün casa soa. Ma l'ò vistu, èlu, u gatu püu-russu cun a cua tayà. Cuma sempre, belu rubüstu e ümpunente, giřundava tra è vitüře che erun ferme ailì da ün mùgiu de giurni. Te lurgnava a u viru d'èlu cun a so'aria da sempre de se marfià de tüti e de tütu.

A vote, ünt'a pàije d'u carrùgiu, leva i œyi e me vède gardà d'a fenestra. Cun i œyi me parla e me dije : « Amigu, nun stà a te ne fà, che tütu passe e tütu serà cuma prima. Serèmu turna nuiàutri, cuma èrèmu. Min, vagu a cuntinüà a me passà a vita curcau suta è vitüře, pruntu a mète fœra tüti chèli che sun pa d'u carrùgiu e, tü, serai turna chël'omu che eri prima, cun i toi fastidi, i toi giri, è toe rescontre, picìn fati de tüt'i giurni. » M'u gardu s'aluntanà ciancianinètu ma, u so cou d'œyu m'à dau turna cunfiança, m'à fau resciori, vèdu tütu ciù belu e me pensu che tostu, a vita serà cuma prima, cuma u gatu püu-russu cun a cua tayà e min l'avèmu sempre cunusciüa.

Traduction d'Eliane Mollo et Dominique Salvo